

พระราชบัญญัติ
จัดงานและคุ้มครองคนงาน
พ.ศ.2528*

กฎมีผลอุดมยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ.2528
เป็นปีที่ 40 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดงานและคุ้มครองคนงาน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดงานและคุ้มครองคนงาน พ.ศ.2528”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดงานและคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2511

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“จัดงาน” หมายความว่า ประกอบธุรกิจจัดงานให้แก่คนงานหรือหาลูกจ้างให้แก่นายจ้าง โดยจะเรียกหรือรับค่าบริการตอบแทนหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความด้วยการเรียกเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อจัดงานให้คนงาน

“ค่าวบริการ” หมายความว่า เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ให้เป็นค่าตอบแทนการจัดงาน

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการจัดงาน

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตจัดงานตามพระราชบัญญัตินี้

“ตัวแทนจัดงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับอนุญาตจดทะเบียนให้เป็นตัวแทนจัดงานตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานจัดงานของผู้รับอนุญาต

“คนงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งประสงค์จะทำงานโดยเรียกหรือรับค่าจ้างเป็นเงินหรือประโยชน์อย่างอื่น

“ทดสอบเมือง” หมายความว่า การดำเนินการใดๆ เพื่อให้ทราบถึงเมืองของคนงาน เพื่อออกใบรับรองผลการทดสอบให้คนงานโดยจะเรียกหรือรับค่าทดสอบเมืองหรือไม่ก็ตาม

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 116 วันที่ 1 กันยายน 2528

หมายเหตุ ตัวอักษรเดิม หมายถึง ข้อความนั้นໄลับก็ได้เพื่อเดิมความพระราชบัญญัติจัดงานและคุ้มครองคนงาน (ฉบับที่ 2)

พ.ศ.2537 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับถูกปฏิรูป เล่ม 111 วันที่ 30 มิถุนายน 2537 มีผลใช้บังคับลั้นแต่วันที่ 28 กันยายน 2537 เป็นต้นไป

ในกรณีเลิกประกอบธุรกิจด้านงาน ผู้รับอนุญาตด้านงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศจะขอรับคืนหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา 31 (7) ได้ก็ต่อเมื่อได้ชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้เสร็จสิ้นแล้ว แต่ถ้าหนี้ที่เหลือมิจำนวนน้อยกว่าหลักประกันที่วางไว้ให้นายทะเบียนมีอำนาจซั่งให้ลัดหลักประกันลงให้เหลือเท่ากันหนึ่งที่จะพึงรับผิดชอบได้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตด้านงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศไม่ขอรับหลักประกันตามวรรคหนึ่งคืนภายในห้าปีนับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจด้านงาน ให้นัดหลักประกันดังกล่าวคงเป็นของกองทุน

มาตรา 35 ในกรณีที่ผู้รับอนุญาทด้านงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ประสงค์จะรับสมัครหรือประกาศรับสมัครคนงาน เป็นการล่วงหน้า ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามระบบที่รัฐมนตรีกำหนด และให้นำความในมาตรา 10 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 36 ในการจัดส่งคนงานไปทำงานในต่างประเทศ ผู้รับอนุญาตด้านงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(1) ส่งสัญญาด้านงานที่ผู้รับอนุญาตด้านงานในต่างประเทศ หรือตัวแทนด้านงานที่กับคนงานต่ออธิบดีตลอดจนเงื่อนไขการจ้างแรงงานที่นายจ้างในต่างประเทศหรือตัวแทนซึ่งได้รับมอบอำนาจจากนายจ้างดังกล่าว ทำกับคนงานและหลักฐานอื่นที่อธิบดีประกาศกำหนด เพื่อพิจารณาอนุญาตก่อนส่งคนงานไปต่างประเทศ

(2) ส่งคนงานเข้ารับการศึกษาดูสภาพความหลักเกณฑ์ และวิธีการณ์ สถานพยาบาลที่อธิบดีประกาศกำหนด

(3) นำคนงานเข้ารับการทดสอบความหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานประกาศกำหนด

(4) ส่งคนงานที่ผ่านการคัดเลือกและทดสอบฝีมือแล้วเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับกฎหมายและฐานธรรมเนียมประเพณีของประเทศไทยที่คนงานจะไปทำงาน ตลอดจนสภาพการจ้าง ณ สำนักงานทะเบียนด้านงานกลาง สำนักงานทะเบียนด้านงานจังหวัดหรือสถาบันอื่นใดที่อธิบดีประกาศกำหนด

(5) ส่งบัญชีรายชื่อและสถานที่ทำงานในต่างประเทศของคนงาน พร้อมทั้งสำเนาสัญญาจ้างแรงงานในแก่นายทะเบียนด้านงานกลางภายใต้เงื่อนไขดังนั้นแต่วันที่คุณงานออกเดินทาง

(6) แจ้งเป็นหนังสือโดยแนบบัญชีรายชื่อและสถานที่ทำงานในต่างประเทศของคนงานตาม (5) ให้สำนักงานแรงงานให้ยื่นไปในประเทศไทยที่คนงานจะไปทำงานทราบภายใต้เงื่อนไขดังนั้นแต่วันที่คนงานเดินทางไปดัง ใบกรณีที่ไม่มีสำนักงานแรงงานไทยในประเทศไทยตั้งกล่าว ให้แจ้งเป็นหนังสือให้สถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยในประเทศไทยตั้งกล่าว ให้เป็นหนังสือในกรณีที่ไม่มีสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยที่รับผิดชอบในการดูแลคนไทยในประเทศไทยตั้งกล่าว

(7) รายงานให้นายทะเบียนด้านงานกลางทราบภายในวันที่สิบของเดือนตั้งไปเป็นประจำทุกเดือน ในกรณีที่ยังมีคนงานไม่ได้เดินทางไปทำงานตามสัญญาด้านงาน

ตามใน (3) ไม่ใช้บังคับกับคนงานที่มิได้รับรองการทดสอบฝีมือในสาขาที่จะไปทำงานอยู่แล้ว การรายงานตาม (7) ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 37 ให้ผู้รับอนุญาตด้านงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศจัดให้นายจ้างในต่างประเทศซึ่งทำสัญญาจ้างแรงงานกับคนงาน ส่งเงินเข้ากองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 52 สำหรับคนงานแต่ละคน ด้านไม้อาจด้ให้นายจ้างส่งเงินดังกล่าวได้ ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับอนุญาตด้านงานเพื่อส่งเงินเข้ากองทุน

ในกรณีที่สำนักงานด้านงาน กรมการด้านงาน เป็นผู้จัดคนงานให้คุณงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ให้อธิบดีเป็นผู้จัดให้นายจ้างส่งเงินเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่ง ด้านไม้อาจจัดให้นายจ้างส่งเงินเข้ากองทุนด้วยตนเอง ให้อธิบดี อำนาจเรียกเก็บเงินจากคนงานเพื่อส่งเข้ากองทุนได้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมิได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสามให้นายทะเบียนจัดหน้างานกลางนักค่าวบริการและค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา 31 (7) คืนให้แก่คนหางาน เมื่อนายทะเบียนได้ดำเนินการตามวรรคสืบมา ให้นั่งให้ผู้รับอนุญาตทราบโดยเร็ว

มาตรา 47 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 8 วรรคสาม และวรรคสี่ มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 วรรคสาม มาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 27 วรรคสอง ในหมวด 2 ว่าด้วยการจัดหน้างานในประเทศไทย มาใช้บังคับกับการจัดหน้างานเดื่อไปทำงานในต่างประเทศโดยอนุสิม

กิจกรรม ๓ กิจกรรมทักษะภาษาไทย

มาตรา 47 ทวิ ห้ามไว้ผู้ใดค้าเนินการทดสอบเมื่อคนทางาน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาสิมิลังงาน

กิจกรรมนี้จะช่วยให้เด็กเรียนรู้ความต้องการของบุคคลอื่นและสังคม ให้เป็นไปตามหลัก
จรรยาบรรณที่ดี ไม่ใช่การใช้กำลังทางกายภาพ

ความไม่รวมกันกับการทดสอบมิวิโอ ซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐบาลที่กำหนดในกฎกระทรวงและกฎกระทรวงดังกล่าวจะดำเนินตนลักษณ์ วิธีการและเงื่อนไขให้หน่วยงานของรัฐนั้นต้องปฏิบัติตาม

มาตรา 47 ต่อไปนี้เป็นอันว่าด้วยการทดสอบความมีอิทธิพลของสถาบันที่เปิดสอนในประเทศไทย

มาตรา 47 จัดવា ในการทดสอบปົມມືອຄຸນທາງຈານ ຜູ້ຮັບອຸນຫຍາດດໍາເນີນການทดสอบປົມມືອຈະຕັ້ງມີຜູ້ຄວບຄຸມ ການทดสอบແລະປົກປົດຕາມໜັກເກີຍ ແລະວິທີການທີ່ອົບນີ້ດີກຳນົມຫຼັງນີ້ມີອາຮງການໄປກາສຳກັນນີ້

มาตรา 47 เบญจ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตคำเนินกฤษดสกนธิมือเรียกหรือรับเงิน หรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากคนหนาแน่นกจำกัดค่าตอบแทน

* ค่าหักสอบเมื่อความควรค้นนั้น ให้เรียกหรือรับได้ไม่เกินอัตราที่ออกโดยบังคับต้องมีแรงงานประจำหักห้ามห้าม

มาตรา 47 ณ ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบสมรรถนะเมื่อต้องจัดให้มีสมุดทะเบียนนักชีวเคมีและเอกสารเกี่ยวกับกิจการของตนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ห้องปฏิบัติกรรมพัฒนาฝีมือแรงงานประกาศกำหนด และพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

มาตรา 47 สัญญาอนุญาตให้ใช้สิ่งปันน้ำและรังที่ออกใบอนุญาต

ถ้าผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบมีมือประสาทค่าของต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอกรอกใบอนุญาตนั้น สิบอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เพื่อได้ยื่นคำขอตังกกล่าวแล้วให้ประจำก่อนกิจการต่อไปได้จนกว่าธิบดีกรมพัฒนาฯมือ แรงงานจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การซื้อต่ออายุในอนุญาตและการอนุญาต ให้มีนัยไปทางหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 47 จึง ในกรณีที่อธิบดีกรมพัฒนาสื่อฯ ลงงานไม่ออกในอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตผู้ขอรับอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่อนุญาต

ค่าวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด
ในระหว่างการอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต รัฐมนตรีจะมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการต่อไป
หรือไม่ได้

มาตรา 47 นว ในกรณีที่ใบอนุญาตสัญญาณ ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตดำเนิน
การทดสอบเมื่อ ยืนยันใบแทนในอนุญาตต่ออธิบดีกรมพัฒนาธิรัฐ์และงาน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบ
ถึงการสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกรมพัฒนาธิรัฐ์และงานประกาศกำหนด

หมวด 4

การไปทำงานในต่างประเทศ

มาตรา 48 คนงานผู้ได้ประสมศักดิ์จะเดินทางไปทำงานในต่างประเทศด้วยตนเอง โดยมิได้ให้สัญญาจัด
งานกับผู้รับอนุญาตจัดงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ตามความในหมวด 3 ให้แจ้งให้อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดี
มอบหมายทราบก่อนเดินทางไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

การนั้น ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา 48 ทวิ คนงานซึ่งเดินทางหรือนายจ้าง หรือผู้รับอนุญาตจัดงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ
ให้ส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา 37 หรือคนงานซึ่งเดินทางไปทำงานในต่างประเทศด้วยตนเองตามมาตรา 48
ที่สมควรใช้ส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา 37 ก่อนเดินทางออกนอกอาณาเขต
ให้ได้รับสิทธิประโยชน์จากการเดินทางไปทำงานตามมาตรา 53 เป็นระยะเวลาตามสัญญาจ้างที่คน
งานนั้นมียอยู่

ในกรณีที่คนงานตามวรรคหนึ่งได้ทำงานจนครบกำหนดตามสัญญาจ้างแล้วได้ทำสัญญาจ้างใหม่กับนาย
จ้างเดิม คนงานนั้นจะได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนตามมาตรา 53 ต่อไป

ถ้าคนงานไปทำสัญญาจ้างกับนายจ้างคนใหม่ คนงานจะนำนั้นยังคงได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนตาม
มาตรา 53 ต่อไปจนครบระยะเวลาตามสัญญาจ้างเดิม และเมื่อครบกำหนดนั้นแล้วถ้าได้จดให้นายจ้างหรือตนเอง
ส่งเงินให้อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเพื่อนำเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดตามกฎกระทรวงภายในสิบห้าวัน
แต่วันที่ครบกำหนดนั้น ให้คุณภาพงานได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนต่อไปจนกว่าสัญญาใหม่จะสิ้นสุดลง

ในกรณีที่คนงานยังคงอยู่ทำงานต่อไปให้หน่วยตรวจสอบและตรวจสอบมารายงานคืนโดยอนุโลม

สัญญาจ้างใหม่ตามวรรคสอง วรรคสามหรือวรรคสี่ต้องมีเงื่อนไขการจ้างที่ไม่ต่างกับสัญญาจ้างเดิมหรือ
ได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย

มาตรา 49 ห้ามมิให้นายจ้างซึ่งอยู่ในประเทศไทยพาลูกจ้างไปทำงานในต่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก
อธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 49 ทวิ การส่งลูกจ้างซึ่งทำงานในกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของนายจ้างไปฝึกงานในต่างประเทศ
ให้ปฏิบัติตามนี้

(1) การส่งไปฝึกงานไม่เกินสี่สิบห้าวัน ต้องแจ้งให้อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายทราบตามแบบที่อธิบดี
ประกาศกำหนดก่อนรูกจ้างเดินทางออกนอกอาณาเขต

(2) กรณีตาม (1) ถ้าลูกจ้างได้รับเงินหรือประโยชน์ที่จะเพียงได้รับในต่างประเทศมากกว่าอัตราและหลักเกณฑ์
ที่อธิบดีกำหนดจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายก่อน

(3) การส่งไปฝึกงานเกินสี่สิบห้าวัน ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายก่อน

อัตราค่าธรรมเนียม

(1) คำขอ	ฉบับละ	10 บาท
(2) ในอนุญาตตามมาตรา 8 หรือมาตรา 47 ทวิ	ฉบับละ	5,000 บาท
(3) การอนุญาตตามมาตรา 12 มาตรา 13 หรือมาตรา 19	ครั้งละ	400 บาท
(4) การจดทะเบียนตามมาตรา 15	คนละ	500 บาท
(5) ในอนุญาตตามมาตรา 30	ฉบับละ	10,000 บาท
(6) บัดրประจำเดือนสูร์รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ลูกจ้าง หรือตัวแทนจัดหน้างาน	ฉบับละ	100 บาท
(7) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละกี่หนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	
(8) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	
(9) การรับรองสำเนาเอกสาร		
(ก) ภาษาไทย	หน้าละ	5 บาท
(ข) ภาษาต่างประเทศ	หน้าละ	10 บาท
(10) การออกหนังสือรับรอง		
(ก) ภาษาไทย	หน้าละ	200 บาท
(ข) ภาษาต่างประเทศ	หน้าละ	400 บาท
(11) ค่าธรรมเนียมอื่นๆ	ครั้งละ	400 บาท

ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2539)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดทำนิติบุคคลองค์นหนางาน
พ.ศ. 2528

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 มาตรา 47 ทวิ วรรดสอง และ
มาตรา 47 ส่วน ภารกิจ แห่งพระราชบัญญัติจัดทำนิติบุคคลองค์นหนางาน
พ.ศ. 2528 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดทำนิติบุคคลองค์นหนางาน
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

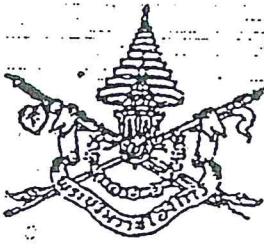
ข้อ 1 ผู้ใดประสังค์จะตា เนินการทดสอบฟื้นคืนหนางาน ให้ยื่นคำขอ
รับใบอนุญาตตามแบบ กค. 1 ห้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ใน
แบบดังกล่าว

ข้อ 2 สถานทดสอบฟื้นคืนหนางานที่จะใช้ในการดำเนินการทดสอบ
ฟื้นคืนหนางาน ต้องมีลักษณะ เหมาะสมสำหรับการทดสอบฟื้นคืนหนางาน ในแต่ละสาขา
อาชีพ สะอาด อย่างถาวร ได้สักภาพ มีแสงสว่างเพียงพอ มีระบบองกันและ
ระวังเหตุเดือดร้อนร้าวอยู่เสมอ เกิดจากกระบวนการทดสอบฟื้นคืนหนางาน เช่น น้ำเสียง
กลิ่น หรือเสียง ซึ่งอย่างน้อยจะต้องป้องกันด้วย

(1) อาคารหรือสถานที่ที่ใช้เป็นที่ตั้งสถานทดสอบฟื้นคืนหนางานที่มี
พื้นที่เพียงพอสำหรับการทดสอบฟื้นคืนหนางาน ในแต่ละสาขาอาชีพตามที่เขียนไว้ในอนุญาต

(2) เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งของอื่นใดที่จำเป็นและเหมาะสมต่อการทดสอบ
ฟื้นคืนหนางานตามความจำเป็นและเหมาะสมต่อการทดสอบฟื้นคืนหนางาน ในแต่ละ
สาขาอาชีพตามที่ขอรับใบอนุญาต

ข้อ 3 ใบอนุญาตด้า เนินการทดสอบฟื้นคืนหนางานให้ใช้แบบ กค. 2
ห้ายกฎกระทรวงนี้

พระราชบัญญัติ
จัดทำงานและคุ้มครองคนทำงาน
พ.ศ.2528*

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ.2528
เป็นปีที่ 40 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดทำงานและคุ้มครองคนทำงาน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดทำงานและคุ้มครองคนทำงาน พ.ศ.2528”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดทำงานและคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2511

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“จัดทำงาน” หมายความว่า ประกอบธุรกิจจัดทำงานให้แก่คนทำงานหรือหางานซึ่งให้แก่นายจ้าง โดยจะเรียกหรือรับค่าบริการตอบแทนหรือไม่ก็ตาม และให้หมายรวมถึงการเรียกเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อจัดทำงานให้คนทำงาน

“คู่ปริกร” หมายความว่า เงินหรือบาระโดยทั่วไปอื่นที่ให้เป็นค่าตอบแทนการจัดทำงาน

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการจัดทำงาน

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตจัดทำงานตามพระราชบัญญัตินี้

“ตัวแทนจัดทำงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับอนุญาตจัดทำทะเบียนให้เป็นตัวแทนจัดทำงานตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานจัดทำงานของผู้รับอนุญาต

“คนทำงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งประจำทำงานโดยเรียกหรือรับค่าจ้างเป็นเงินหรือประโยชน์อื่น

“ทดสอบฝีมือ” หมายความว่า การดำเนินการใดๆ เพื่อให้ทราบฝีมือของคนทำงาน เพื่อออกใบรับรอง ผลการทดสอบให้คนทำงานโดยจะเรียกหรือรับค่าทดสอบฝีมือหรือไม่ก็ตาม

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 116 วันที่ 1 กันยายน 2528

หมายเหตุ ด้วยอักษรเดียว หมายถึง ข้อความนั้นได้แก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติจัดทำงานและคุ้มครองคนทำงาน (ฉบับที่ 2)

พ.ศ.2537 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 111 วันที่ 30 มิถุนายน 2537 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 28 กันยายน 2537 เป็นต้นไป

ในกรณีเลิกประกอบธุรกิจด้านงาน ผู้รับอนุญาตด้านงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศจะขอรับคืนหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา 31 (7) ได้ก็ต่อเมื่อได้ชำระหนี้เกิดชั้นตามพระราชบัญญัตินี้เสร็จสิ้นแล้ว แต่ถ้าหนี้ที่เหลือมีจำนวนน้อยกว่าหลักประกันที่วางไว้ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ลัด落หลักประกันลงให้เหลือเท่ากับหนี้ที่จะหักคืนด้วย

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตด้านงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศไม่ขอรับหลักประกันตามวรรคหนึ่งคืนภายในห้าวันบัญ辰ต่อวันที่ผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจด้านงาน ในหลักประกันดังกล่าวคงเป็นของกองทุน

มาตรา 35 ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตด้านงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ประสงค์จะรับสมัครหรือประกาศรับสมัครคนงานเป็นการล่วงหน้า ให้อ่านคำขอต่อนายทะเบียน

การขออนุญาตและกราอนุญาต ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด และให้นำความในมาตรา 10 วรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 36 ในกรณีดังคณ์หน้างานไปทำงานในต่างประเทศ ผู้รับอนุญาตด้านงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศต้องปฏิบัติตั้งต่อไปนี้

(1) ส่งสัญญาด้านงานที่ผู้รับอนุญาตด้านงานในต่างประเทศ หรือตัวแทนด้านงานทำกับคนงานต่ออธิบดีตลอดจนเงื่อนไขการจ้างแรงงานที่นายจ้างในต่างประเทศหรือตัวแทนซึ่งได้รับมอบอำนาจจากนายจ้างดังกล่าวทำกับคนงานและหลักฐานอื่นที่อธิบดีประกาศกำหนด เพื่อพิจารณาอนุญาตก่อนส่งคนงานไปต่างประเทศ

(2) ส่งคนงานเข้ารับภาระสุขภาพตามหลักเกณฑ์ และวิธีการณ์ สถานพยาบาลที่อธิบดีประกาศกำหนด

(3) รายงานประจำเดือนรายเดือนต่ออธิบดีกรรมการพัฒนาธุรกิจและงานประกอบดำเนินบุคคล

(4) ส่งคนงานที่ผ่านการคัดเลือกและทดสอบสมรรถนะแล้วเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับกฎหมายและชนชาติธรรมเนียมประเพณีของประเทศไทยที่คนงานจะไปทำงาน ตลอดจนสภาพการจ้าง ณ สำนักงานทะเบียนด้านงานกลาง สำนักงานทะเบียนด้านงานจังหวัดหรือสถาบันอื่นใดที่อธิบดีประกาศกำหนด

(5) ส่งบัญชีรายชื่อและสถานที่ทำงานในต่างประเทศของคนงาน พร้อมทั้งสำเนาสัญญาจ้างแรงงานไปยังนายทะเบียนด้านงานกลางภายในเจ็ดวันบัญ辰ต่อวันที่คนงานออกเดินทาง

(6) แจ้งเป็นหนังสือโดยแนบบัญชีรายชื่อและสถานที่ทำงานในต่างประเทศของคนงานตาม (5) ให้สำนักงานแรงงานไทยในประเทศไทยที่คนงานจะไปทำงานทราบภายในสิบห้าวันบัญ辰ต่อวันที่คนงานเดินทางไปถึง ให้กรณีที่ไม่มีสำนักงานแรงงานไทยในประเทศไทยดังกล่าว ให้แจ้งเป็นหนังสือให้สถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยในประเทศไทยนั้นหรือสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยหรือผู้ที่รับผิดชอบในการดูแลคนไทยในประเทศไทยนั้นทราบภายในระยะเวลาดังกล่าว

(7) รายงานให้นายทะเบียนด้านงานกลางทราบภายในวันที่สิบของเดือนต่อไปเป็นประจำทุกเดือน ในกรณีที่ยังมีคนงานไม่ได้เดินทางไปทำงานตามสัญญาด้านงาน

ความใน (3) ไม่ใช้บังคับกับคนงานที่มีบริษัทรองการทดสอบสมรรถนะในสาขาที่จะไปทำงานอยู่แล้ว การรายงานตาม (7) ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 37 ให้ผู้รับอนุญาตด้านงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศจัดให้นายจ้างในต่างประเทศซึ่งทำสัญญาจ้างแรงงานกับคนงาน ส่งเงินเข้ากองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 52 สำหรับคนงานแต่ละคน ถ้าไม่อาจจัดให้นายจ้างส่งเงินดังกล่าวได้ ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับอนุญาตดังส่งเงินเข้ากองทุน

ในกรณีที่สำนักงานด้านงาน กรมการด้านงาน เป็นผู้ด้านงานให้คุณคนงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ให้อธิบดีเป็นผู้จัดให้นายจ้างส่งเงินเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่ง ถ้าไม่อาจจัดให้นายจ้างส่งเงินดังกล่าวได้แล้ว คนงานจะแสดงความประสงค์ที่จะไปทำงานในต่างประเทศโดยยินยอมส่งเงินเข้ากองทุนด้วยตนเอง ให้อธิบดีอ่านใจเรียกเก็บเงินจากคนงานเพื่อส่งเข้ากองทุนได้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมิได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสามให้ นายทะเบียนจัดทำงานกลางนักค่าบริการและค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา 31 (7) คืนให้แก่คืนทำงาน เมื่อนายทะเบียนได้ดำเนินการตามวรรคสี่แล้ว ให้แจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบโดยเร็ว

มาตรา 47 ในวันที่ผู้รับอนุญาตตามมาตรา 3 วรรคสาม และวรรคสี่ มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 วรรคสาม มาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 27 วรรคสอง ในหมวด 2 ว่าด้วยการจัดทำงานในประเทศไทย มาใช้จังคับกับการจัดทำงานเชื้อไปทำงานในต่างประเทศโดยอนุญาต

มาตรา 3-๗๓

ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตทำงาน

มาตรา 47 หรือ ห้ามมิให้ผู้ใดค่าดำเนินการทดสอบฝีมือคุณงาน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ออกใบอนุญาตและออกใบอนุญาตสำหรับหัวหน้าศูนย์ฝึกอบรมและสร้างอาชีพ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๑๓)

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้จังคับกับการทดสอบฝีมือ ซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและกฎกระทรวงดังกล่าวจะดำเนินตนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขให้หน่วยงานของรัฐนั้นต้องปฏิบัติก็ได้

มาตรา 47 ตรี ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผยและห้ามได้ร้าย ณ สถานทดสอบฝีมือความที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา 47 จัตวา ในการทดสอบฝีมือคุณงาน ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือจะต้องมีผู้ควบคุม การทดสอบและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา 47 เบญจฯ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือเรียกหรือรับเงิน หรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากคนบุญท่านอุปการค่าทดสอบฝีมือ

* ค่าทดสอบฝีมือความในวรรคหนึ่ง ให้เรียกหรือรับได้ไม่เกินอัตราที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพัฒนาการจัดทำงานและคุ้มครองคุณงาน

มาตรา 47 ฉ ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือต้องจัดให้มีสมุดทะเบียนนับถ่ายและเอกสารเกี่ยวกับกิจการของตนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานประกาศกำหนด และพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

มาตรา 47 สัตต ใบอนุญาตให้ใช้ได้สองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ตัวผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือประจำต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขออ่อนใบอนุญาตนั้น สิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วในประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 47 อัปส ในการที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับอนุญาตนี้อยู่รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่อนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในระหว่างการอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต รัฐมนตรีจะมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ประกันกิจการต่อไป
หรือไม่ได้

มาตรา 47 นา ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้รับอนุญาตค้าเนิน
การทดสอบเมื่อ ยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตต่ออธิบดีกรมพัฒนาสิมิลัยแรงงาน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบ
ถึงการสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกรมพัฒนาสิมิลัยแรงงานประกาศกำหนด

หมวด 4

การไปทำงานในต่างประเทศ

มาตรา 48 คนหางานสู่ไปประจำต่อเดินทางไปทำงานในต่างประเทศด้วยตนเอง โดยมิได้ทำสัญญาจัด
หางานกับผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ตามความในหมวด 3 ให้แจ้งให้อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดี
มอบหมายทราบก่อนเดินทางไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

การแจ้ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา 48 ทวิ คนหางานซึ่งเดินทางไปทำงานในต่างประเทศด้วยตนเอง ให้ได้ทำสัญญาจ้าง
ให้ส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา 37 หรือคนหางานซึ่งเดินทางไปทำงานในต่างประเทศด้วยตนเองตามมาตรา 48
ที่สมควรใช้ส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา 37 ก่อนเดินทางออกนอกอาณาเขต
ให้ได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 53 เป็นระยะเวลาตามสัญญาจ้างที่คน
หางานนั้นระบุ

ในกรณีที่คนหางานตามวรรคหนึ่งได้ทำงานจนครบกำหนดสัญญาจ้างแล้วได้ทำสัญญาจ้างใหม่กับนายฯ
จ้างเดิม คนหางานนั้นจะได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนตามมาตรา 53 ต่อไป

ถ้าคนหางานไปทำสัญญาจ้างกับนายจ้างคนใหม่ คนหางานนั้นยังคงได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนตาม
มาตรา 53 ต่อไปจนครบระยะเวลาตามสัญญาจ้างเดิม และเมื่อครบกำหนดนั้นแล้วถ้าได้จดให้นายจ้างหรือตนเอง
ส่งเงินให้อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเพื่อนเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดตามกฎกระทรวงภายในหกสิบวันนับ^{แต่วันที่ครบกำหนดนั้น} ให้คนหางานได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนต่อไปจนกว่าสัญญาใหม่จะสิ้นสุดลง

ในกรณีที่คนหางานยังคงอยู่ทำงานต่อไปในหน่วยราชการและวาระสามมươiใช้หักบัญชีโดยอนุโลม

สัญญาจ้างใหม่ตามวรรคสอง วรรคสามหรือวรรคสี่ต้องมีเงื่อนไขการจ้างที่ไม่ค่ากว่าสัญญาจ้างเดิมหรือ^{ให้รับความเห็นชอบจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีตั้งแต่เป็นมา}

มาตรา 49 ห้ามมิให้นายจ้างซึ่งอยู่ในประเทศไทยมาลูกค้าไปทำงานในต่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก
อธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 49 ทวิ การส่งลูกจ้างซึ่งทำงานในกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของนายจ้างไปฝึกงานในต่างประเทศ
ให้ปฏิบัติตาม

(1) การส่งไปฝึกงานไม่เกินสี่สิบห้าวัน ต้องแจ้งให้อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีตั้งแต่เป็นมาทราบตามแบบที่อธิบดี
ประกาศกำหนดก่อนลูกจ้างเดินทางออกนอกอาณาเขต

(2) กรณีตาม (1) ลูกจ้างได้รับเงินหรือประโยชน์ที่จะพึงได้รับในต่างประเทศต่ำกว่าอัตราและหลักเกณฑ์
ที่อธิบดีกำหนดจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีตั้งแต่เป็นมา

(3) การส่งไปฝึกงานเกินสี่สิบห้าวัน ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีตั้งแต่เป็นมาอย่างก่อน

อัตราค่าธรรมเนียม

(1) คำขอ	ฉบับละ	10 บาท
(2) ในอนุญาตตามมาตรา 8 หรือมาตรา 47 ทวิ	ฉบับละ	5,000 บาท
(3) การอนุญาตตามมาตรา 12 มาตรา 13 หรือมาตรา 19	ครั้งละ	400 บาท
(4) การจดทะเบียนตามมาตรา 15	คนละ	500 บาท
(5) ในอนุญาตตามมาตรา 30	ฉบับละ	10,000 บาท
(6) บัตรประจำตัวผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ลูกจ้าง หรือตัวแทนจัดหางาน	ฉบับละ	100 บาท
(7) แบบฟอร์ม	ฉบับละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	
(8) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	
(9) การรับรองสำเนาเอกสาร		
(ก) ภาษาไทย	หน้าละ	5 บาท
(ข) ภาษาต่างประเทศ	หน้าละ	10 บาท
(10) การออกหนังสือรับรอง		
(ก) ภาษาไทย	หน้าละ	200 บาท
(ข) ภาษาต่างประเทศ	หน้าละ	400 บาท
(11) ค่าธรรมเนียมอื่นๆ	ครั้งละ	400 บาท

ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2539)

ออกความคุ้มครองสิ่งของในพระราชบัญญัติจดหมายนี้และคุ้มครองคุณหนางาน
พ.ศ. 2528

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 มาตรา 47 ทวิ ราชบัญญัติ และ
มาตรา 47 สัดดิ ภารกิจ แห่งพระราชนักขัตติยมหามานะและศูนย์รวมของมหาชน
พ.ศ. 2528 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชนักขัตติยมหามานะและคุ้มครองคุณหนางาน
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
ออกกฎหมายกรุงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ใดเปรียบสังค์จะดำเนินการทดสอบฟื้นคุณหนางาน ให้ยื่นคำขอ
รับใบอนุญาตตามแบบ กค. 1 ท้ายกฎกระทรวงนี้ หรือตามเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ใน
แบบดังกล่าว

ข้อ 2 สถานทดสอบฟื้นคุณหนางานที่จะใช้ในการดำเนินการทดสอบ
ฟื้นคุณหนางาน ต้องมีลักษณะ เหมาะสมสำหรับการทดสอบฟื้นคุณหนางาน ในแต่ละสาขา
อาชีพ สะอาด จากเศษถ่ายเทได้สะอาด ไม่แสงสว่าง เพียงพอ มีระบบป้องกันและ
รับกันเหตุเดือดร้อนร้ายกาจที่อาจเกิดจากการทดสอบฟื้นคุณหนางาน เช่น น้ำเสีย
กลิ่น หรือเสียง ซึ่งอย่างน้อยจะต้องป้องกันด้วย

- (1) อาคารหรือสถานที่ที่ใช้เป็นที่ตั้งสถานทดสอบฟื้นคุณหนางานที่มี
พื้นที่เพียงพอสำหรับการทดสอบฟื้นคุณหนางาน ในแต่ละสาขาอาชีพตามที่ระบุไว้ในอนุญาต
- (2) เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการทดสอบ
ฟื้นคุณหนางานตามความจำเป็นและเหมาะสมต่อการทดสอบฟื้นคุณหนางาน ในแต่ละ
สาขาอาชีพตามที่ขอรับใบอนุญาต

ข้อ 3 ใบอนุญาตดำเนินการทดสอบฟื้นคุณหนางานให้ใช้แบบ กค. 2
ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 4 ผู้ได้รับใบอนุญาตค้า เนินการทดสอบฟื้มอ่อนหางานต้องคำเนินการทดสอบฟื้มอ่อนหางาน โดยจัดให้มีผู้ควบคุมการทดสอบและปฏิบัติความหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมพัฒนาฯ มีอ้างงานประกษาสกัดตามมาตรฐาน 47 จัดไว้ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537

ข้อ 5 ~~ผู้ได้รับใบอนุญาตค้า เนินการทดสอบฟื้มอ่อนหางานผู้ได้ประสรงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต~~ ~~นายมรรค์ ป้อมทดแบบ ทรง อารักษ์ อธิบดีกรมพัฒนาฯ ออกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าว~~ ~~ผู้ได้รับใบอนุญาตสินวายยืนยันการลงนามลับไว้~~

ข้อ 6 ในกรณีต่ออายุใบอนุญาต ให้ออกใบอนุญาตฉบับใหม่ให้แก่ผู้ยื่นคำขอโดยใช้เลขที่ใบอนุญาตเดิม

การขอต่ออายุใบอนุญาตให้ได้ครั้งสุดท้าย

ข้อ 7 การยื่นคำขอจากภูกร่างนี้

(1) สำหรับการค้า เนินการทดสอบฟื้มอ่อนหางาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กรมพัฒนาฯ มีอ้างงาน

(2) สำหรับการค้า เนินการทดสอบฟื้มอ่อนหางาน ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สถาบันพัฒนาฯ มีอ้างงานกลาง สถาบันพัฒนาฯ มีอ้างงานภาค หรือศูนย์พัฒนาฯ มีอ้างงานจังหวัดที่ผู้ขออนุญาตค้า เนินการทดสอบฟื้มอ่อนหางานตั้งสถานทดสอบฟื้มอ่อนหางาน ในเขตจังหวัดที่หน่วยงานดังกล่าวรับผิดชอบ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. 2539

ป. ๘๘๘๘

(นายประสรงค์ บูรณ์พงศ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

විද්‍යාත්මක ප්‍රසාද

Q10715 (W.F. 2542)

ขออภัยความไม่ประราษบัญญัติจัดทำงานและคุ้มครองคนงาน

พ.ศ. 2528

ว่าศักดิ์ยำนาขตามความในมาตรา 5 และมาตรา 47 ทวิ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและ
คุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
ออกกฎหมายทรงทราบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528

๑๐.๒ จัดทำแบบประเมินภาระงานค่าเนินการที่กสบผู้มีอุปนิสัยได้โดยไม่ต้อง

พ.ศ. 2528 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537

ข้อ 3 ในการทดสอบฝีมือคุณทางาน ~~และครัว~~ ให้กรณัชนาฝีมือแรงงานเริบกเก็บค่าทดสอบฝีมือจากผู้เข้ารับการทดสอบฝีมือคุณทางาน ค่าละ 400 บาท

ข้อ 4 ให้กรรมพัฒนาฝีมือแรงงานยกเว้นการเรียกเก็บค่าทดสอบฝีมือจากผู้รับการทดสอบฝีมือคนหางานซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2542

អត្ថព័ន្ធពុទ្ធសាស្ត្រ

అంబుల్ కె
(ప్రైవేట్ ఏగ్జిక్యూటివ్)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

คำสั่งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ที่ 14 /2538

เรื่อง แต่งตั้งนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติงานระหว่างราชบูรณะ
จัดทำงานและคุ้มครองคนหางงาน พ.ศ. 2528

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดทำงานและคุ้มครองคนหางงาน พ.ศ. 2528 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดทำงานและคุ้มครองคนหางงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จึงแต่งตั้งนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ จัดทำงานและคุ้มครองคนหางงาน พ.ศ. 2528 ในส่วนที่เกี่ยวกับราชกิจจานุเบกษาดังนี้

1. อธิบดีกรมพัฒนาเมืองแรงงาน รองอธิบดีกรมพัฒนาเมืองแรงงาน ผู้อำนวยการกองบริหารงาน ผู้อำนวยการสถาบันนักแนวเสื้อแรงงานกลาง เอกอัครราชทูตกรมพัฒนาเมืองแรงงาน ผู้ตรวจราชการกรมพัฒนาเมืองแรงงาน และข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ 4 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ ณ กองมาตรฐานเมืองแรงงาน สถาบันนักแนวเสื้อแรงงานกลาง และสำนักงานเขตพื้นที่การกรุงเทพมหานคร กรมพัฒนาเมืองแรงงาน ในทุกห้องที่วาระอาสาจัด

2. ข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ ณ กองมาตรฐานเมืองแรงงาน สถาบันนักแนวเสื้อแรงงานกลาง และสำนักงานเขตพื้นที่การกรุงเทพมหานคร กรมพัฒนาเมืองแรงงาน ในกรุงเทพมหานคร

3. ข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ ณ สถาบันนักแนวเสื้อแรงงานกลาง สถาบันนักแนวเสื้อแรงงานภาค และศูนย์พัฒนาเมืองแรงงานจังหวัด ในเขตที่คุณรับผิดชอบ ของสถาบันนักแนวเสื้อแรงงานกลาง สถาบันนักแนวเสื้อแรงงานภาค และศูนย์พัฒนาเมืองแรงงานจังหวัดตามที่ อธิบดีกรมพัฒนาเมืองแรงงานประกาศกำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ล้วง ๙ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. 2538

(นายสมชาย ออมรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ประกาศกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์การส่งคืนหางานเข้ารับการทดสอบเมื่อไหร่ให้ดำเนินการในเดือน腊月

เพื่อให้ความสุนแสวงหาการเข้ารับการทดสอบเมื่อยังไม่ได้ดำเนินการในเดือน腊月ตามที่กำหนดไว้ มาตรา 36 (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2523 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 เป็นไปด้วยความว่างบประมาณ อาศัยด้วย อำนาจหน้าที่มีอย่างงานดังข้อ ก ๔ ของภารกิจลักษณะที่ได้ตั้งไว้ดังต่อไปนี้

คนหางานที่จะเดินทางไปหางานในต่างประเทศต้องเข้ารับการทดสอบเมื่อเดือน腊月

- (1) ตำแหน่งกรรมกร หรือแรงงานทั่วไป
- (2) มีนิรบุรุษจากสถาบันการศึกษาหรือสมมูลอาชีพ
- (3) ตำแหน่งอื่นที่ขึ้นติดกับนักเรียน

ประกาศ ๙ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗

จังหวัด

(นางรัตน์ ปิยราษี)

อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ประกาศกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทดสอบฝีมือคนหางาน

เพื่อให้การดำเนินการทดสอบฝีมือคนหางานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 47 จัดવา แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและสุ่มตรวจสอบคนหางาน พ.ศ. 2528 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและสุ่มตรวจสอบคนหางาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 ของบังคับดังกล่าว ที่ออกโดยกระทรวงพัฒนาฝีมือแรงงานจึงประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทดสอบฝีมือคนหางานไว้ดังด่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทดสอบฝีมือคนหางาน ลงวันที่ 30 เมษายน 2541

ข้อ 2 การทดสอบฝีมือคนหางานด้องใช้แบบทดสอบฝีมือคนหางานที่กรุณารับชมพัฒนาฝีมือแรงงานกำหนด หรือแบบทดสอบฝีมือคนหางานตามที่นายจ้างกำหนดซึ่งได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานและด้องทดสอบจนสำเร็จเป็นชื่นงานตามที่กำหนดในแบบทดสอบ

ข้อ 3 ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือคนหางานด้องจัดให้มี ผู้ควบคุมทดสอบฝีมือคนหางาน ผู้ควบคุมการทดสอบด้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(1) สำเร็จการศึกษาด้วยแต่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่างปืนน้ำมันเชื้อเพลิง ในสาขาอาชีพที่จะควบคุมการทดสอบ หรือ

(2) ได้รับคุณวุฒิการตรวจงานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ในสาขาอาชีพที่กี่ยวกับข้อกับตำแหน่งที่จะควบคุมการทดสอบ

ข้อ 4 ผู้ควบคุมการทดสอบมีหน้าที่ควบคุมการทดสอบตลอดระยะเวลาที่มีการทดสอบฝีมือคนหางาน และตรวจสอบผลการทดสอบหลังจากทดสอบฝีมือคนหางานเสร็จสิ้นแล้ว

ข้อ 5 การตรวจผลการทดสอบฝีมือคนหางานให้คำแนะนำการ ดังนี้

(1) ครุภัยใช้แบบทดสอบฝีมือคนหางานของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้ใช้ใบให้คะแนนตามแบบที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงานกำหนด

(2) กรณีใช้แบบทดสอบฝีมือคนหางานของนายช่าง ให้ใช้ใบให้คะแนนตามแบบที่นายช่างกำหนด

ข้อ 6 เมื่อผู้เข้ารับการทดสอบผ่านการทดสอบแล้ว ให้ออกใบรับรองผลการทดสอบแก่ผู้ที่ผ่านการทดสอบ โดยให้ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือคนหางาน และผู้ควบคุมการทดสอบลงลายมือชื่อรับรองในใบรับรองผลการทดสอบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2542

(นายชาตรน์ อรรถวิภาค ไชยาลย์)

อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

เรื่อง ก้ากนเดลลิกเกส์ และวิธีการจัดทำสมุดทะเบียนบัญชีและเอกสาร
ที่เกี่ยวกับกิจการทดสอบเมือง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติจัดทำกฎหมายและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดทำกฎหมายและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 อนับดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดวิธีการจัดทำสมุดทะเบียนบัญชีและเอกสารที่เกี่ยวกับกิจการทดสอบเมือง โดยให้ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบเมืองจัดทำเอกสารตามแบบท้ายประกาศดังต่อไปนี้

1. ในสัมภาระเจ้ารับการทดสอบเมือง ตามแบบ ทค. 6.1
2. บัตรประจำตัวผู้เข้ารับการทดสอบเมือง ตามแบบ ทค. 7
3. บัตรทะเบียนประจำตัวผู้เข้ารับการทดสอบเมือง ตามแบบ ทค. 8
4. ทะเบียนผู้เข้ารับการทดสอบเมือง ตามแบบ ทค. 9
5. ใบให้คะแนนผู้เข้ารับการทดสอบเมือง ตามแบบ ทค. 10
6. แบบรายงานการทดสอบเมือง ตามแบบ ทค. 11
7. แบบรายงานการรับรองผลการทดสอบเมือง ตามแบบ ทค. 12
8. ใบรับรองผลการทดสอบเมือง ตามแบบ ทค. 13.1
9. สมุดทะเบียนการออกใบรับรองผลการทดสอบเมือง ตามแบบ ทค. 14

ทั้งนี้ โดยให้ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบเมืองตามรายการที่ 6 และ 7 ต่ออธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าภายในวันที่สิบสองเดือนถัดไป

ประกาศ ๘ วันที่ 28 กันยายน 2537

(นางนันทรา ปิยะชาติ)

อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

แบบ ทค. 6.1	
ใบสมัครเข้ารับการทดสอบฝีมือ ชื่อสถานทดสอบฝีมือและที่ตั้ง	
รูปถ่าย ขนาด 2 ½ นิ้ว	
ผู้รับสมัครกรอก	ตำแหน่ง.....
ใบสมัครเลขที่.....	ใบเสร็จรับเงินเลขที่/เล่มที่.....
วันที่รับสมัคร.....
ผู้รับสมัคร.....	ทดสอบวันที่.....
ผู้สมัครกรอก	
ชื่อ-สกุล.....	
ที่อยู่ปัจจุบัน.....	
โทรศัพท์.....	
ภูมิลำเนาเดิม.....	
หมายเลขอัตรประจำตัวประชาชน.....	
เกิดวันที่.....	อายุ ปี
วุฒิการศึกษา..... สถานศึกษา.....	
ชื่อบริษัทจัดหางานผู้จัดส่ง.....	
ที่ตั้งบริษัทจัดหางาน.....	
โทรศัพท์.....	
ชื่อบริษัทนายจ้างต่างประเทศ.....	
ชื่อประเทศที่จะไปทำงาน..... ระยะเวลาจ้าง..... ปี	
ลงชื่อ..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.	

แบบ ทค. 7

บัตรประจำตัวผู้เข้ารับการทดสอบฟิมีอ

ชื่อ.....
เลขที่ประจำตัวสอบ.....
สาขาวิชาชีพ.....
ตำแหน่ง.....
สอบวันที่.....

(ชื่อสถานททดสอบฟิมีอ)

ผู้รับสมัคร.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ชื่อ.....
เลขที่ประจำตัวสอบ.....
สาขาวิชาชีพ.....
ตำแหน่ง.....
สอบวันที่..... เวลา.....

รูปถ่าย
 $2 \frac{1}{2}$ นิ้ว

(ชื่อสถานทดสอบฟิมีอ) (ลายมือชื่อผู้สมัคร)

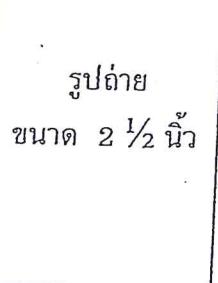
ผู้รับสมัคร.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ให้ผู้สมัครเก็บบัตรนี้ไว้เป็นหลักฐานแสดงเมื่อ
เข้าทดสอบหรือเมื่อมาติดต่อ ถ้าไม่มีบัตรนี้ไม่
อนุญาตให้เข้าทดสอบ

บัตรทะเบียนประวัติผู้เข้ารับการทดสอบฟื้นฟื้น

เลขที่

1. ชื่อ-สกุล.....
2. ที่อยู่ปัจจุบัน.....
..... โทรศัพท์.....
3. ภูมิลำเนาเดิม.....
4. หมายเลขอัตรประจำตัวประชาชน.....
5. เกิดวันที่..... อายุ..... ปี
6. วุฒิการศึกษา..... สถานศึกษา.....
7. อาชีพเดิม.....
8. ชื่อบริษัทจัดงานที่จัดส่ง.....
9. ที่ตั้งบริษัทจัดงาน.....
10. ชื่อบริษัทนายจ้างต่างประเทศ.....
11. ชื่อประเทศที่จะไปทำงาน..... ระยะเวลาจ้าง..... ปี

รูปถ่าย^{ขนาด 2 ½ นิ้ว}

ผลการทดสอบฟื้นฟื้น

ตำแหน่ง	วัน/เดือน/ปีที่ทดสอบ	ผลการทดสอบ		ระดับคะแนนที่ได้
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	

แบบ กค. 9

ทะเบียนผู้เข้ารับการทดสอบปีเมื่อ

สาขาอาชีพ

วันที่ทดสอบ

(ชื่อสถานที่สอบ)

ลำดับที่	เลขที่ผู้สมัคร	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งที่เข้าทดสอบ	ผลการทดสอบ		ลายมือชื่อ ผู้เข้าทดสอบ
				คะแนน	ผ่าน/ไม่ผ่าน	

- สรุปผล 1. จำนวนผู้สมัคร คน
 2. จำนวนผู้เข้าทดสอบ คน
 3. จำนวนผ่านการทดสอบ คน

ผู้ควบคุมการทดสอบ

ใบให้คะแนนผู้เข้ารับการทดสอบฝีมือ

ตามมาตรฐาน.....
 ตามที่นายจ้างกำหนด

สาขาอาชีพ.....

ตำแหน่ง.....	แบบทดสอบเลขที่ _____
ชื่อ..... เลขที่สอบ.....	คะแนนรวม.....
ทดสอบวันที่..... เดือน..... พ.ศ.	
เวลา..... นาที สถานที่ทดสอบ.....	
ผลการทดสอบ ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	ลงชื่อ..... ผู้รวมคะแนน
ลงชื่อกรรมการตรวจสอบ	ลงชื่อกรรมการตรวจสอบ
1. (.....)	1. (.....)
2. (.....)	2. (.....)
3. (.....)	3. (.....)
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.	วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ԵՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ພະບາຍດີກາງທົດສອບເຖິງມືຖານາ

ประจำเดือน.....
ซึ่งถือเป็นการทดสอบผู้หญิงว่า

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	(ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម)	របៀប របៀប	ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	(ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម)	របៀប របៀប	ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	(ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម)	របៀប របៀប	ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	(ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម)	របៀប របៀប	ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ของเดือนตุลาคมที่ 10 ของเดือนตุลาคมที่ 10

(လောက်) ပြုပေးပူးသတ္တဝါရမှုတော်မြန်မာနိုင်ငံတာမျိုးကိုရရှိခဲ့ပါမှာ

แบบรายงานการรับรองผลการทดสอบปืนมือ
ประจำเดือน.....

ใบอนุญาตดำเนินการทดสอบปืนมือ เลขที่
ชื่อสถานททดสอบปืนมือ.....
ชื่อผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบปืนมือ.....

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	เลขทะเบียนใบอนุร่องผล	วันที่ทำการทดสอบ	บริษัทจัดทำงานที่จัดสร้าง	ห้องปฏิบัติงานของคุณหน้างาน
.....

หมายเหตุ

สังรายงานฯให้รับทราบภายในที่ 10 ขอยกเว้นได้ไป

รวมคุณงานทั้งหมด ที่ได้รับรับรองผล
(ลงชื่อ) ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบปืนมือ^{ชื่อ}
วันที่ ปรีวane พ.ศ.

ตราสถานทดสอบฝีมือ

No...../.....

(Name and address of
testing centre)

CERTIFICATE

This is to certify that Mr.

Has passed occupational testing in.....

With score of% from

Date of testing.....

Director

Testing Supervisor

(.....)

(.....)

สندหนังสือรับรองผลการทดสอบมาตรฐานคุณภาพ

เลขที่แบบประเมิน	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	วันที่ทำการทดสอบ	วันที่ออกใบปรับรองผล	ลายมือชื่อผู้รับ	หมายเหตุ
แบบประเมิน ใบปรับรองผล						